

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 sierpnia 2012 r.

Poz. 912

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia 31 lipca 2012 r.

w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego

Na podstawie art. 187 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się Krajowy Program Ochrony Lotnictwa Cywilnego, zwany dalej „Krajowym Programem”, określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia w stosunku do lotnisk wpisanych do rejestru lotnisk cywilnych niebędących lotniskami użytku publicznego stosuje się po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, z wyjątkiem rozdziału 7 załącznika do rozporządzenia, który stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej: *S. Nowak*

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 97, poz. 625, Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 340, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432, Nr 106, poz. 622, Nr 170, poz. 1015, Nr 171, poz. 1016 i Nr 240, poz. 1429.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego realizującego zasady ochrony lotnictwa (Dz. U. Nr 116, poz. 803 oraz z 2009 r. Nr 94, poz. 769 i Nr 123, poz. 1020), które na podstawie art. 18 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1015) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. (poz. 912)

KRAJOWY PROGRAM OCHRONY LOTNICTWA CYWILNEGO

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w Krajowym Programie jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;
- 2) Urzędzie – rozumie się przez to Urząd Lotnictwa Cywilnego;
- 3) Prezesie Urzędu – rozumie się przez to Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- 4) Konwencji – rozumie się przez to Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisaną w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.¹⁾);
- 5) rozporządzeniu 300/2008 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 72, z późn. zm.);
- 6) rozporządzeniu 272/2009 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 91 z 03.04.2009, str. 7, z późn. zm.);
- 7) rozporządzeniu 1254/2009 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony (Dz. Urz. UE L 338 z 19.12.2009, str. 17);
- 8) rozporządzeniu 185/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. UE L 55 z 05.03.2010, str. 1, z późn. zm.);
- 9) rozporządzeniu 1035/2011 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 1035/2011 z dnia 17 października 2011 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 482/2008 i (UE) nr 691/2010 (Dz. Urz. UE L 271 z 18.10.2011, str. 23);
- 10) KPKJ – rozumie się przez to Krajowy Program Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, ustalony rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy;
- 11) CMC – rozumie się przez to Certyfikat Członka Załogi statku powietrznego;
- 12) PWMW – rozumie się przez to psa do wykrywania materiałów wybuchowych, o którym mowa w pkt 12.9 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 13) zespole z PWMW – rozumie się przez to zespół składający się z PWMW i jego przewodnika.

2. Użyte w Krajowym Programie określenia oznaczają:

- 1) czynności audytorskie – czynności kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia 300/2008 oraz KPKJ;
- 2) służby ochrony – Straż Graniczną, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz służbę ochrony lotniska, realizujące zadania na terenie lotniska;
- 3) kontrola dostępu – kontrolę, o której mowa w art. 3 pkt 10 rozporządzenia 300/2008;

¹⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1963 r. Nr 24, poz. 137 i 138, z 1969 r. Nr 27, poz. 210 i 211, z 1976 r. Nr 21, poz. 130 i 131, Nr 32, poz. 188 i 189 i Nr 39, poz. 227 i 228, z 1984 r. Nr 39, poz. 199 i 200, z 2000 r. Nr 39, poz. 446 i 447, z 2002 r. Nr 58, poz. 527 i 528, z 2003 r. Nr 78, poz. 700 i 701 oraz z 2012 r. poz. 368, 369, 370 i 371.

- 4) odprawa biletowo-bagażowa – zespół czynności wykonywanych przez podmiot uprawniony do wykonywania czynności obsługi naziemnej pasażerów i bagażu, mających na celu dopuszczenie pasażera i jego bagażu na wybrany lot;
- 5) płyta postojowa – część terenu lotniska przeznaczoną do postoju statku powietrznego w celu załadowania lub wyładowania pasażerów lub towarów, a także tankowania, parkowania lub obsługi tego statku;
- 6) poświadczenie bezpieczeństwa – odpowiednie poświadczenie lub upoważnienie, uprawniające do dostępu do informacji niejawnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228);
- 7) pasażer potencjalnie uciążliwy – pasażera, o którym mowa w art. 3 pkt 18 rozporządzenia 300/2008;
- 8) osoba naruszająca warunki bezpieczeństwa lotniska – osobę, która w trakcie przebywania na terenie lotniska przez swoje zachowanie:
 - a) zagraża porządkowi lub bezpieczeństwu osób i mienia lub
 - b) utrudnia wykonywanie obowiązków osobom zatrudnionym lub pełniącym służbę w terminalu oraz w innych obiektach infrastruktury lotniska, lub
 - c) uszkadza elementy terminalu pasażerskiego, jego wyposażenie lub sprzęt oraz inne obiekty infrastruktury lotniska, jeżeli może to zagrazić bezpieczeństwu osób i mienia, lub
 - d) narusza zarządzenia porządkowe dotyczące bezpieczeństwa na lotnisku;
- 9) pasażer naruszający warunki bezpieczeństwa lotu – osobę, która od momentu zamknięcia drzwi statku powietrznego przed startem do chwili ich otwarcia po wylądowaniu przez swoje zachowanie:
 - a) zagraża porządkowi lub bezpieczeństwu osób i mienia na pokładzie statku powietrznego lub
 - b) utrudnia członkowi załogi wykonywanie obowiązków lub zmniejsza jego zdolność do wykonywania obowiązków na pokładzie statku powietrznego, lub
 - c) uszkadza statek powietrzny, jego wyposażenie lub elementy składowe oraz sprzęt, lub
 - d) narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa podczas operacji lotniczej;
- 10) sprawdzenie przeszłości – sprawdzenie, o którym mowa w pkt 11.1.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 11) strefa ogólnodostępna – strefę, o której mowa w art. 3 pkt 12 rozporządzenia 300/2008;
- 12) strefa operacyjna – strefę, o której mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia 300/2008;
- 13) strefa zastrzeżona – strefę, o której mowa w art. 3 pkt 13 rozporządzenia 300/2008;
- 14) część krytyczna strefy zastrzeżonej – część, o której mowa w pkt 1.1.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 15) strefa wydzielona – strefę, o której mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 300/2008;
- 16) szkolenie w zakresie świadomości ochrony lotnictwa cywilnego – szkolenie, o którym mowa w pkt 11.2.6.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, prowadzone zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy;
- 17) zaopatrzenie pokładowe – zaopatrzenie, o którym mowa w pkt 8.0.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 18) zaopatrzenie portu lotniczego – zaopatrzenie, o którym mowa w pkt 9.0.2 lit. a załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 19) karta identyfikacyjna członka załogi – kartę, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. b załącznika do rozporządzenia 185/2010 oraz CMC;
- 20) karta identyfikacyjna portu lotniczego – kartę, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. c załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 21) bagaż kabinowy – bagaż, o którym mowa w art. 3 pkt 19 rozporządzenia 300/2008;
- 22) bagaż rejestrowany – bagaż, o którym mowa w art. 3 pkt 20 rozporządzenia 300/2008;
- 23) ładunek – mienie, o którym mowa w art. 3 pkt 25 rozporządzenia 300/2008;
- 24) poczta – przesyłki, o których mowa w art. 3 pkt 24 rozporządzenia 300/2008.

§ 2. 1. Działania podejmowane w ramach Krajowego Programu realizują:

- 1) minister właściwy do spraw transportu w zakresie:
 - a) koordynacji zadań realizowanych przez Radę Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego, o której mowa w art. 19 ustawy,
 - b) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych w zakresie kontroli działalności gospodarczej dotyczącej usług ochrony osób i mienia wykonywanej przez przedsiębiorców realizujących na terenie lotniska zadania na rzecz ochrony lotnictwa cywilnego oraz przez podległe i nadzorowane przez niego służby w zakresie:
 - a) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji o zagrożeniu aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym oraz o wszelkich zagrożeniach, co do których istnieją przesłanki, że mogą one skutkować aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym,
 - b) obserwacji pasażerów przylatujących i odlatujących statkami powietrznymi w celu wykrycia osób mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa transportu lotniczego,
 - c) planowania działań mających na celu przeciwdziałanie aktom bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym,
 - d) udziału w prowadzeniu negocjacji w przypadku wzięcia zakładników,
 - e) rozpoznawania i neutralizowania urządzeń i materiałów wybuchowych na lotniskach i na pokładach statków powietrznych,
 - f) udziału w zabezpieczeniu statku powietrznego będącego przedmiotem aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym oraz zapewnieniu rozwiązania tej sytuacji przy użyciu dostępnych środków,
 - g) szkolenia podległych służb w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym,
 - h) współdziałania z Prezesem Urzędu, zarządzającym lotniskiem oraz przewoźnikami lotniczymi w zakresie wprowadzenia do stosowania dodatkowych wymogów ochrony lotnictwa;
- 3) Minister Obrony Narodowej, przez podległe i nadzorowane przez niego służby, w zakresie ochrony fizycznej terenów lotnisk współużytkowanych oraz współdziałania z zarządzającym lotniskiem w zakresie ochrony fizycznej obiektów i terenów udostępnionych mu do użytkowania, a także przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 4) minister właściwy do spraw zagranicznych w zakresie przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 5) minister właściwy do spraw finansów publicznych, przez podległe i nadzorowane przez niego służby, w zakresie:
 - a) kontroli stref celnych na lotniskach polegającej na zwracaniu uwagi, podczas wykonywania kontroli celnej, na towary i zdarzenia, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa transportu lotniczego,
 - b) współpracy Służby Celnej ze służbami ochrony polegającej na informowaniu tych służb o ujawnieniu podczas kontroli celnej towarów i zdarzeń, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa transportu lotniczego,
 - c) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 6) Prezes Urzędu w zakresie:
 - a) upowszechniania międzynarodowych norm, zasad oraz procedur ochrony lotnictwa cywilnego i stosowania ich w praktyce,
 - b) sprawowania nadzoru nad działalnością przewoźników lotniczych, zarządzających lotniskami, instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, zarejestrowanych agentów, zarejestrowanych dostawców zaopatrzenia pokładowego, znanych nadawców, uznanych nadawców, znanych dostawców zaopatrzenia pokładowego oraz portu lotniczego, w zakresie realizacji przez te podmioty zadań wynikających z przepisów dotyczących ochrony lotnictwa cywilnego, a w szczególności Krajowego Programu,
 - c) sprawowania nadzoru nad realizacją programów naprawczych, przygotowywanych przez podmioty, o których mowa w lit. b, w wyniku zaleceń pokontrolnych inspektorów Urzędu,
 - d) prowadzenia listy osób odpowiedzialnych za sprawy ochrony lotnictwa cywilnego w podmiotach, o których mowa w lit. b,

- e) wprowadzania specjalnych procedur ochrony lub zwolnień ze środków kontroli w zakresie ochrony, zgodnie z częścią K załącznika do rozporządzenia 272/2009,
 - f) informowania zarządzających lotniskami będącymi portami lotniczymi oraz koncesjonowanych przez Prezesa Urzędu przewoźników o otrzymaniu informacji przekazanej przez Komisję Europejską w trybie art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) nr 72/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiającego procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa (Dz. Urz. UE L 23 z 27.01.2010, str. 1);
- 7) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie:
- a) oceny stopnia zagrożenia radiacyjnego,
 - b) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 8) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie wykonywania zadań określonych w rozdziałach 4 i 7 oraz zadań polegających na:
- a) przekazywaniu Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a,
 - b) obserwacji pasażerów przylatujących i odlatujących statkami powietrznymi w celu wykrycia osób mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa transportu lotniczego,
 - c) planowaniu działań, mających na celu przeciwdziałanie aktom bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym,
 - d) udziale w prowadzeniu negocjacji w przypadku wzięcia zakładników,
 - e) szkoleniu podległych funkcjonariuszy w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym,
 - f) współdziałaniu z Prezesem Urzędu, zarządzającym lotniskiem oraz przewoźnikami lotniczymi w zakresie wprowadzenia do stosowania dodatkowych wymogów ochrony lotnictwa;
- 9) właściwy wojewoda w zakresie przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 10) zarządzający lotniskiem w zakresie:
- a) wyznaczenia osoby posiadającej odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa, odpowiedzialnej za ochronę i szkolenie w tym zakresie osób zatrudnionych i przesyłania informacji dotyczącej danych osobowych i teled adresowych tej osoby do Prezesa Urzędu, wraz z jej aktualizacją,
 - b) koordynacji działań i współdziałania z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ze Strażą Graniczną i Policją, mających na celu realizację ochrony lotnictwa cywilnego w sposób określony w Krajowym Programie i programie ochrony lotniska,
 - c) zapewnienia przedstawicielom Urzędu warunków do wykonywania na terenie lotniska obowiązków służbowych w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego,
 - d) zapewnienia upoważnionym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych osobom oraz upoważnionym pracownikom lub funkcjonariuszom organów, o których mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.²⁾), warunków do wykonywania na terenie lotniska obowiązków służbowych polegających na kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia wykonywanej przez przedsiębiorców realizujących na terenie lotniska zadania na rzecz ochrony lotnictwa cywilnego,
 - e) opracowania programu ochrony lotniska po uzgodnieniu z:
 - Policją,
 - Strażą Graniczną w portach lotniczych, w których znajduje się lotnicze przejście graniczne,
 - f) aktualizacji programu ochrony lotniska,
 - g) umożliwienia podmiotom posiadającym uzasadniony interes prawny lub faktyczny do zapoznania się z aktualnym programem ochrony lotniska w zakresie ich dotyczącym,
 - h) zorganizowania i koordynacji działań mających na celu ochronę przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, prowadzonych przez podmioty funkcjonujące na terenie portu lotniczego,
 - i) kierowania działalnością zespołu ochrony lotniska, określoną w regulaminie tego zespołu,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 170, poz. 1015 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2012 r. poz. 908.

- j) uwzględnienia potrzeb ochrony lotnictwa cywilnego przy projektowaniu i budowie nowych obiektów i urządzeń lotniska oraz modernizacji istniejących,
 - k) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a,
 - l) zapewnienia podmiotom korzystającym z terenu lotniska ochrony przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym w ramach posiadanych uprawnień i obowiązków,
 - m) prowadzenia bieżącej oceny stanu zagrożeń bezpieczeństwa komunikacji lotniczej na podległym mu lotnisku, jej dokumentowania i przygotowywania oraz wdrożenia działań zmierzających do likwidacji lub ograniczenia skutków tych zagrożeń,
 - n) wyposażenia aparatów telefonicznych, których numery wskazuje on pasażerom do kontaktowania się z nim, w system identyfikacji numerów połączeń przychodzących,
 - o) organizowania wewnętrznych audytów ochrony zgodnie z postanowieniami KPKJ,
 - p) wykonywania innych zadań określonych w odrębnych przepisach;
- 11) koncesjonowany przez Prezesa Urzędu przewoźnik lotniczy w zakresie:
- a) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za organizację ochrony przewozów przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, posiadającej odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa i przesyłanie Prezesowi Urzędu informacji, o której mowa w pkt 10 lit. a,
 - b) opracowania programu ochrony przewoźnika lotniczego po uzgodnieniu z Policją oraz Strażą Graniczną i jego aktualizacji,
 - c) współdziałania ze Strażą Graniczną w zakresie realizacji czynności związanych z wykonywaniem wart ochronnych w trakcie lotów wysokiego ryzyka,
 - d) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a,
 - e) organizowania wewnętrznych audytów ochrony, zgodnie z postanowieniami KPKJ,
 - f) wykonywania innych zadań określonych w odrębnych przepisach;
- 12) zarejestrowany agent, zarejestrowany dostawca zaopatrzenia pokładowego w zakresie:
- a) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za ochronę podmiotu przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, posiadającej odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa i przesyłanie do Prezesa Urzędu informacji, o której mowa w pkt 10 lit. a,
 - b) opracowania programu ochrony i jego aktualizacji,
 - c) organizowania wewnętrznych audytów ochrony, zgodnie z postanowieniami KPKJ,
 - d) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a;
- 13) instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego w zakresie:
- a) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za ochronę tej instytucji przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, posiadającej odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa i przesyłanie do Prezesa Urzędu informacji, o której mowa w pkt 10 lit. a,
 - b) opracowania programu ochrony tej instytucji po uzgodnieniu z Policją oraz jego aktualizacji,
 - c) przekazywania informacji o porwanym w polskiej przestrzeni powietrznej statku powietrznym, zgodnie z § 10,
 - d) organizowania wewnętrznych audytów ochrony, zgodnie z postanowieniami KPKJ,
 - e) przekazywania Prezesowi Urzędu informacji, o których mowa w pkt 2 lit. a.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 6 lit. d, pkt 10 lit. a, pkt 11 lit. a, pkt 12 lit. a oraz pkt 13 lit. a, zawierają:
- 1) imię i nazwisko właściwej osoby;
 - 2) nazwę podmiotu reprezentowanego przez daną osobę;
 - 3) adres do korespondencji podmiotu reprezentowanego przez daną osobę;
 - 4) numer telefonu stacjonarnego i komórkowego;
 - 5) adres poczty elektronicznej.

Rozdział 2

Zespół ochrony lotniska

§ 3. 1. W portach lotniczych działają zespoły ochrony lotniska, zwane dalej „zespołami”.

2. W skład zespołu wchodzi zarządzący lotniskiem lub osoba, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 10 lit. a, jako przewodniczący zespołu, oraz po jednym przedstawicielu:

- 1) służby ochrony lotniska;
- 2) Policji;
- 3) Straży Granicznej, w portach lotniczych, w których znajduje się lotnicze przejście graniczne;
- 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 5) Służby Celnej;
- 6) komitetu skupiającego przewoźników lotniczych, o którym mowa w § 15 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie tworzenia i działania komitetów oraz współdziałania i konsultacji w porcie lotniczym (Dz. U. Nr 103, poz. 1088), działającego na lotnisku, a w przypadku jego braku – przedstawiciela przewoźnika wykonującego największą liczbę operacji z danego portu lotniczego.

3. Przewodniczący zespołu z własnej inicjatywy lub na wniosek innego członka zespołu zwołuje posiedzenie zespołu i w zależności od potrzeb zaprasza do udziału w pracach tego zespołu przedstawicieli innych podmiotów działających na lotnisku, jednostek ratownictwa medycznego, właściwego wojewody lub inne osoby.

4. Z posiedzenia zespołu sporządza się protokół, którego kopię przewodniczący zespołu przesyła Prezesowi Urzędu w terminie 10 dni od dnia posiedzenia zespołu. Na ustny lub pisemny wniosek członka zespołu przewodniczący przesyła jemu kopię protokołu w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Zarządzący lotniskiem zwołuje posiedzenie zespołu w zależności od potrzeb, jednakże nie rzadziej niż raz na kwartał, oraz zapewnia obsługę organizacyjną zespołu.

6. Wewnętrzną organizację i sposób funkcjonowania zespołu określa program ochrony lotniska.

§ 4. Do zadań zespołu należy w szczególności:

- 1) wyrażanie opinii i zgłaszanie wniosków do przygotowanych przez zarządzącego lotniskiem projektów zarządzeń i poleceń porządkowych w zakresie ochrony portu lotniczego przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym;
- 2) wyrażanie opinii i zgłaszanie wniosków do projektu programu ochrony lotniska;
- 3) ocena stopnia zagrożenia lotniska aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym;
- 4) wyrażanie opinii na temat rozwiązań dotyczących mechanizmów funkcjonowania terminali;
- 5) inicjowanie wprowadzania nowych rozwiązań i procedur dotyczących odpraw i kontroli pasażerów, bagażu, ładunków oraz środków kontroli w zakresie ochrony;
- 6) dokonanie oceny stanu współpracy między funkcjonującymi na danym lotnisku przewoźnikami, innymi podmiotami prowadzącymi działalność lotniczą, służbami ochrony oraz Służbą Celną a zarządzącym lotniskiem w zakresie realizowanych przedsięwzięć z dziedziny ochrony lotnictwa cywilnego.

Rozdział 3

Przewóz broni i amunicji

§ 5. 1. Osoba zamierzająca przewieźć broń palną, broń gazową lub amunicję jest obowiązana zwrócić się do przedstawiciela przewoźnika na lotnisku wylotu w celu zadeklarowania tego faktu.

2. Przed umieszczeniem w luku bagażowym broni palnej, broni gazowej lub amunicji wykonuje się następujące czynności:

- 1) przewoźnik informuje Straż Graniczną na lotnisku wylotu o fakcie przewozu broni palnej, broni gazowej lub amunicji przez pasażera;
- 2) Straż Graniczna lub Służba Celna sprawdza, czy osoba, o której mowa w ust. 1, posiada wymagane pozwolenie na broń, a w ruchu międzynarodowym – również zgodę na jej wywóz wydaną przez organ Policji lub zaświadczenie wydane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z ustawą z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576);
- 3) Straż Graniczna sprawdza w wyznaczonym do tego miejscu, czy przewożona broń jest rozładowana i zabezpieczona oraz czy amunicja jest zapakowana w sposób uniemożliwiający uderzenie w spłonkę naboju;
- 4) broń palną, broń gazową lub amunicję umieszcza się w bagażu rejestrowanym lub nadaje się jako bagaż rejestrowany, który jest transportowany na pokład statku powietrznego pod stałym nadzorem Straży Granicznej.

3. Na lotniskach, na których nie funkcjonują lotnicze przejścia graniczne, zadania Straży Granicznej, o których mowa w ust. 2, wykonuje służba ochrony lotniska.

4. Przewoźnik lotniczy informuje Straż Graniczną, w przypadku lotniczych przejść granicznych, lub służbę ochrony lotniska przed przylotem statku powietrznego o fakcie przewozu broni palnej, broni gazowej lub amunicji.

5. Broń palną, broń gazową lub amunicję przyjęte do przewozu na lotnisku odlotu zwraca się pasażerowi na lotnisku docelowym poza obszarem strefy zastrzeżonej lotniska. Broń palna, broń gazowa lub amunicja transportowana z pokładu statku powietrznego pozostaje pod nadzorem Straży Granicznej, w przypadku lotniczych przejść granicznych, lub służby ochrony lotniska.

6. Przewoźnik lotniczy zapewnia, że broń palna, broń gazowa lub amunicja, które są przeznaczone do przewozu lub czasowo przechowywane na lotnisku w związku z przewozem, są zabezpieczone przez umieszczenie w miejscu fizycznie zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych lub objęte stałym nadzorem, o którym mowa w ust. 2 pkt 4.

Rozdział 4

Ocena stopnia zagrożenia oraz przeciwdziałanie sytuacjom kryzysowym w lotnictwie cywilnym

§ 6. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na podstawie informacji własnych lub uzyskanych od organów administracji publicznej i służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo publiczne oraz innych organów i służb publicznych dokonuje oceny stopnia zagrożenia terrorystycznego w lotnictwie cywilnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za dany rok kalendarzowy, która jest przekazywana Prezesowi Urzędu do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym objętym oceną.

2. Sporządzenia oceny stopnia zagrożenia terrorystycznego w lotnictwie cywilnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje się z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.

3. Organy administracji publicznej, służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo publiczne oraz podmioty prowadzące działalność lotniczą przekazują niezwłocznie Prezesowi Urzędu informacje, o których mowa w art. 186g ust. 1 i 2 ustawy.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 3, w przypadku powzięcia informacji o zaistnieniu aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym lub przygotowaniach do jego popełnienia przekazują je niezwłocznie Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

5. Prezes Urzędu określa, w szczególności na podstawie oceny stopnia zagrożenia terrorystycznego, o której mowa w ust. 1, loty wysokiego ryzyka.

§ 7. 1. Zarządzający lotniskiem będącym portem lotniczym, przewoźnik lotniczy oraz instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego opracowują plan przeciwdziałania sytuacjom kryzysowym w lotnictwie cywilnym, zwany dalej „planem”, oraz organizują szkolenia w tym zakresie.

2. Zarządzający lotniskiem opracowuje plan w uzgodnieniu z Policją i Strażą Graniczną działającą w portach lotniczych, w których znajduje się lotnicze przejście graniczne, oraz po zasięgnięciu opinii przedstawicieli komitetu, o którym mowa w § 15 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie tworzenia i działania komitetów oraz współdziałania i konsultacji w porcie lotniczym. Plan stanowi część programu ochrony lotniska.

3. Plan uwzględnia warunki i tryb współpracy oraz koordynacji działań podmiotów funkcjonujących na lotnisku i służb ochrony, a także sposób reagowania na zagrożenia i przekazywania informacji w sytuacji zagrożenia.

4. Procedury postępowania w przypadku zaistnienia sytuacji kryzysowej w lotnictwie cywilnym określone w planie opracowuje się przy uwzględnieniu:

- 1) warunków i trybu współpracy oraz koordynacji działań poszczególnych podmiotów, których przedstawiciele wchodzi w skład sztabu, o którym mowa w § 9 ust. 1;
- 2) sposobu reagowania na sytuację kryzysową w lotnictwie cywilnym;
- 3) metod i środków rozwiązywania sytuacji kryzysowej w lotnictwie cywilnym;
- 4) sposobów informowania o sytuacji kryzysowej w lotnictwie cywilnym podmiotów, których przedstawiciele wchodzi w skład sztabu, o którym mowa w § 9 ust. 1.

§ 8. 1. W centrum koordynacji antykryzysowej, o którym mowa w art. 188 ust. 1b ustawy, zwanym dalej „centrum”, należy zapewnić:

- 1) pomieszczenia:
 - a) do pracy sztabu kryzysowego, zwanego dalej „sztabem”,
 - b) socjalne,
 - c) do pracy negocjatora;

2) miejsce do pracy tłumacza.

2. W pomieszczeniach i miejscu, o których mowa w ust. 1, znajdują się w szczególności:

- 1) niezbędne środki łączności przewodowej i bezprzewodowej z systemem identyfikacji numerów połączeń przychodzących;
- 2) mapy i plany lotniska oraz otaczającego go terenu, projekty budowlane obiektów budowlanych znajdujących się na lotnisku oraz dokumentacja przebiegu linii energetycznych i elektrycznych, gazowych, telekomunikacyjnych, teleinformatycznych, wodno-kanalizacyjnych oraz ciepłych;
- 3) sprzęt radiowo-telewizyjny;
- 4) plany wnętrz wszystkich typów statków powietrznych operujących regularnie z danego lotniska;
- 5) kopia programu ochrony lotniska;
- 6) spis niezbędnych numerów telefonów do podmiotów funkcjonujących na lotnisku oraz instytucji państwowych uczestniczących w systemie reagowania kryzysowego;
- 7) dostęp do aktualnych informacji o lotach z danego lotniska.

§ 9. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej w lotnictwie cywilnym dotyczącej danego lotniska będącego portem lotniczym zarządzający tym lotniskiem zwołuje sztab, który prowadzi działania w centrum.

2. W skład sztabu wchodzi:

- 1) zarządzający lotniskiem lub wyznaczona przez niego osoba odpowiedzialna za ochronę lotniska;
- 2) przedstawiciele:
 - a) służb ochrony,
 - b) instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej funkcjonującej na danym lotnisku,
 - c) jednostek ochrony przeciwpożarowej określonych w programie ochrony lotniska,
 - d) służb medycznych i sanitarnych określonych w programie ochrony lotniska,
 - e) przewoźników lotniczych i innych podmiotów prowadzących działalność lotniczą na lotnisku, których dotyczy sytuacja kryzysowa lub zaangażowanych w jej rozwiązywanie,
 - f) jednostki wojskowej na lotnisku współużytkowanym.

3. Sztab współdziała z organami administracji rządowej i samorządowej oraz instytucją zapewniającą służby żeglugi powietrznej w zakresie przeciwdziałania aktom bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym oraz zapobiegania ich skutkom.

4. Wewnętrzną organizację i sposób funkcjonowania sztabu i centrum określa program ochrony lotniska.

§ 10. 1. Dowódca statku powietrznego zagrożonego aktem bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym przekazuje wszelkimi dostępnymi środkami łączności informacje o zagrożeniu organowi służby ruchu lotniczego, z którym w tym momencie utrzymuje kontakt.

2. Po uzyskaniu informacji o akcie bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym zaistniałym na lotnisku lub pokładzie statku powietrznego:

- 1) instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, której organ utrzymuje kontakt ze statkiem powietrznym zagrożonym aktem bezprawnej ingerencji:
 - a) powiadamia zarządzającego lotniskiem, na którego lotnisko kieruje się statek powietrzny,
 - b) powiadamia właściwego przewoźnika lotniczego,
 - c) powiadamia właściwe organy państw, nad terytoriami których odbywa się lub będzie się odbywał ten lot,
 - d) powiadamia organ dowodzenia obroną powietrzną,
 - e) podejmuje działania mające na celu bezpieczne zakończenie tego lotu;
- 2) zarządzający lotniskiem oraz przewoźnik lotniczy powiadamiają niezwłocznie Prezesa Urzędu oraz centrum zarządzania kryzysowego właściwego terytorialnie wojewody;
- 3) Prezes Urzędu powiadamia:
 - a) ministra właściwego do spraw transportu,
 - b) właściwy organ państwa rejestracji statku powietrznego,
 - c) właściwy organ państwa przewoźnika lotniczego,
 - d) właściwy organ państwa, którego obywatele zostali poszkodowani lub zatrzymani w wyniku zdarzenia,
 - e) właściwe organy państw, których obywatele znajdują się na pokładzie statku powietrznego,
 - f) Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego;
- 4) służby ochrony podejmują działania określone w programie ochrony lotniska.

§ 11. 1. Zarządzający lotniskiem w porozumieniu ze służbami ochrony podejmuje wszelkie działania mające na celu zatrzymanie na ziemi statku powietrznego będącego przedmiotem aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, polegającego na porwaniu statku powietrznego.

2. Przewoźnik lotniczy lub zarządzający lotniskiem lub inne podmioty prowadzące działalność lotniczą przekazują Prezesowi Urzędu pełną informację o akcie bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym zawierającą opis zdarzenia oraz podjętych działań w terminie 7 dni od dnia zaistnienia zdarzenia.

3. Prezes Urzędu przesyła do Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w jednym z oficjalnych języków tej organizacji:

- 1) raport wstępny – w terminie 30 dni od dnia wystąpienia aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym;
- 2) raport końcowy – w terminie 60 dni od dnia wystąpienia aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym.

4. Osoba kierująca sztabem lub osoba przez nią upoważniona udzielają informacji o akcie bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym środkiem masowego przekazu.

Rozdział 5

Aktualizacje programów ochrony

§ 12. 1. Zarządzający lotniskami, przewoźnicy lotniczy, zarejestrowani agenci i zarejestrowani dostawcy zaopatrzenia pokładowego oraz instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego aktualizują, z uwzględnieniem istniejącego zagrożenia, swoje programy ochrony w zakresie zawartych w nich procedur i informacji, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

2. Aktualizacje programów ochrony podmiotów, o których mowa w ust. 1, związane z poziomem ochrony podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu.

Rozdział 6

Współpraca międzynarodowa

§ 13. Współpraca Prezesa Urzędu z państwami członkowskimi Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w zakresie ochrony przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym oraz przeciwdziałania tym aktom polega w szczególności na:

- 1) powiadomianiu o zagrożeniu aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym;
- 2) uczestniczeniu w testach systemów ochrony;
- 3) udostępnianiu informacji o sprzęcie i urządzeniach służących ochronie przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym;
- 4) wskazaniu właściwych organów upoważnionych do przekazania i odebrania informacji o zagrożeniu oraz wypracowywania i realizacji działań eliminujących stwierdzone zagrożenie.

§ 14. 1. Wykonywanie czynności kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego w Rzeczypospolitej Polskiej przez władze lotnicze państw-stron Konwencji oraz przewoźników lotniczych z państw obcych wymaga zgody Prezesa Urzędu.

2. Informacja o wynikach przeprowadzonych czynności kontroli jakości w zakresie ochrony, o których mowa w ust. 1, jest przekazywana do Prezesa Urzędu w terminie do 30 dni od dnia zakończenia czynności.

Rozdział 7

Alternatywne środki ochrony

§ 15. 1. Prezes Urzędu wprowadza odstępstwa od wymagań w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego na podstawie lokalnej analizy ryzyka na lotnisku lub jego części uwzględniającej:

- 1) informację dołączoną do wniosku przez zarządzającego lotniskiem obejmującą:
 - a) wielkość oraz położenie lotniska lub wyznaczonej strefy tego lotniska, podlegających alternatywnym środkom ochrony,
 - b) liczbę, kategorie i rodzaj wykonywanych oraz planowanych operacji lotniczych,
 - c) sposób realizacji działań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 10, o ile nie został opisany w już zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu programie ochrony;
- 2) ocenę stopnia zagrożenia terrorystycznego dla danego lotniska dokonywaną przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przekazuje, na wniosek Prezesa Urzędu, ocenę stopnia zagrożenia terrorystycznego w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

Rozdział 8

Ochrona lotniska

§ 16. 1. Zarządzający lotniskiem wyznacza strefę ogólnodostępną, strefę operacyjną, strefę zastrzeżoną i część krytyczną strefy zastrzeżonej oraz w stosownych przypadkach strefę wydzieloną oraz granice między tymi strefami wraz z przejściami, które są zamieszczane w programie ochrony lotniska.

2. Zarządzający lotniskiem informuje Prezesa Urzędu, Policję, Straż Graniczną i Służbę Celną o planowanych zmianach tymczasowych przebiegu stref, granic i przejść, o których mowa w ust. 1, nie później niż na 7 dni przed ich wprowadzeniem.

3. Zmiany tymczasowe, o których mowa w ust. 2, obejmujące okres nie dłuższy niż 90 dni, nie wymagają zamieszczania w programie ochrony lotniska.

§ 17. 1. Dostęp do strefy operacyjnej, strefy zastrzeżonej i części krytycznej strefy zastrzeżonej jest kontrolowany zgodnie z pkt 1.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Za kontrolę dostępu do stref, o których mowa w ust. 1, w tym sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem systemu przepustkowego, odpowiada zarządzający lotniskiem.

§ 18. 1. Kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje się jako kartę:

- 1) czasową;
- 2) jednorazową.

2. Kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje osobie zainteresowanej zarządzający lotniskiem.

§ 19. 1. Czasową kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje się na wniosek osoby zainteresowanej złożony w formie pisemnej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być potwierdzony:

- 1) w przypadku osoby pracującej lub ubiegającej się o zatrudnienie – przez pracodawcę, u którego wnioskodawca jest zatrudniony lub ubiega się o zatrudnienie;
- 2) w przypadku osoby świadczącej pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej – przez zleceniodawcę albo zamawiającego dzieło;
- 3) w przypadku funkcjonariuszy służb państwowych oraz żołnierzy lub pracowników Straży Granicznej, Policji i Służby Celnej – przez przełożonego, który potwierdza spełnienie wymogu, o którym mowa w pkt 11.1.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 4) w przypadku członków misji dyplomatycznych akredytowanych w Rzeczypospolitej Polskiej – przez Protokół Dyplomatyczny Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest poddawany sprawdzeniu przez zarządzającego lotniskiem pod względem zgodności wskazanych w nim stref dostępu z miejscem wykonywania obowiązków służbowych.

§ 20. 1. Czasową kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje się po odbyciu przez wnioskodawcę szkolenia w zakresie świadomości ochrony lotnictwa cywilnego, zgodnie z pkt 11.2.6 załącznika do rozporządzenia 185/2010 oraz rozporządzenia wydanego na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy.

2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi zarządzający lotniskiem lub inny podmiot prowadzący szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego. Podmiotowi takiemu zarządzający lotniskiem przekazuje informacje w zakresie niezbędnym dla prawidłowego i zgodnego z interesem bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego przebiegu szkolenia.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, w stosunku do osób mających samodzielny dostęp do stref zastrzeżonych oraz części krytycznych stref zastrzeżonych powtarza się nie rzadziej niż raz na 3 lata.

§ 21. 1. Czasowa karta identyfikacyjna portu lotniczego zawiera co najmniej dane, o których mowa w pkt 1.2.5.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010, oraz zabezpieczenie przed jej podrobieniem lub przerobieniem.

2. Karta, o której mowa w ust. 1, dla funkcjonariuszy Straży Granicznej, Policji i Służby Celnej oraz służb państwowych prowadzących czynności operacyjno-rozpoznawcze nie zawiera imienia i nazwiska, a w ich miejsce wstawia się numer służbowy tego funkcjonariusza.

§ 22. 1. Czasowa karta identyfikacyjna portu lotniczego jest zwracana zarządzającemu lotniskiem przez osobę, której została wystawiona, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w pkt 1.2.3.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. W przypadku braku możliwości zachowania terminu, o którym mowa w ust. 1, czasowa karta identyfikacyjna portu lotniczego jest zwracana niezwłocznie po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej zachowanie tego terminu. Osoba odpowiedzialna za dokonanie czynności, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana niezwłocznie powiadomić zarządzającego lotniskiem o braku możliwości zachowania terminu, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, oraz braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zarządzający lotniskiem powiadamia o tym fakcie Straż Graniczną lub Policję, przekazując dane, o których mowa w pkt 1.2.5.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

4. W przypadku, o którym mowa w pkt 1.2.3.6 załącznika do rozporządzenia 185/2010, osoba, na którą została wystawiona czasowa karta identyfikacyjna portu lotniczego, powiadamia o tym fakcie zarządzającego lotniskiem. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się.

§ 23. 1. Jednorazową kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje się na wniosek osoby zainteresowanej, na okres nie dłuższy niż 24 godziny.

2. Jednorazową kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje się po sprawdzeniu dokumentu tożsamości osoby ubiegającej się o tę kartę i potwierdzeniu celu wizyty.

3. Jednorazową kartę identyfikacyjną portu lotniczego wydaje się niezwłocznie na wniosek osoby upoważnionej do kontroli działalności gospodarczej wykonywanej przez przedsiębiorców w zakresie usług ochrony osób i mienia, realizujących na terenie lotniska zadania na rzecz ochrony lotnictwa cywilnego, po okazaniu legitymacji służbowej i imiennego upoważnienia.

4. Jednorazowa karta identyfikacyjna portu lotniczego zawiera co najmniej:

- 1) numer karty identyfikacyjnej;
- 2) datę jej ważności;
- 3) oznaczenie, przy użyciu kolorów lub liter, obszarów i stref, do których jej posiadacz ma dostęp;
- 4) napisy: „GOŚĆ” i „VISITOR”.

5. Osoby posiadające jednorazową kartę identyfikacyjną portu lotniczego podlegają eskortcie, zgodnie z pkt 1.2.7 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

6. Jednorazową kartę identyfikacyjną portu lotniczego zwraca się zarządzającemu lotniskiem po zakończeniu czynności, które były celem wizyty.

§ 24. 1. Kartę identyfikacyjną członka załogi wydaje przewoźnik lotniczy osobie, co do której komendant oddziału Straży Granicznej udzielił informacji o braku negatywnych przesłanek do jej wydania.

2. Funkcję karty identyfikacyjnej członka załogi pełni również certyfikat CMC wydany przez Prezesa Urzędu, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 189a ust. 2 ustawy.

3. W razie wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w pkt 1.2.3.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010, do karty identyfikacyjnej członka załogi przepisy § 22 stosuje się odpowiednio.

§ 25. 1. Przez kartę identyfikacyjną, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. d załącznika do rozporządzenia 185/2010, rozumie się certyfikat inspektora lotnictwa cywilnego wydany przez Prezesa Urzędu, zgodnie z przepisami Załącznika 9 do Konwencji. Prezes Urzędu udostępnia zarządzającym lotniskami informację o wydanych certyfikatach.

2. Certyfikat inspektora lotnictwa cywilnego wydany przez Prezesa Urzędu upoważnia do eskortowania osób, zgodnie z pkt 1.2.7.3 lit. b–d załącznika do rozporządzenia 185/2010.

3. Przez kartę identyfikacyjną, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. e załącznika do rozporządzenia 185/2010, rozumie się legitymację służbową żołnierzy i funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

4. Na podstawie legitymacji służbowych, o których mowa w ust. 3, dostęp do strefy zastrzeżonej jest możliwy wyłącznie w asyście osoby posiadającej czasową kartę identyfikacyjną danego portu lotniczego.

§ 26. 1. Wjazd pojazdu do strefy operacyjnej, strefy zastrzeżonej oraz części krytycznej strefy zastrzeżonej jest dopuszczalny wyłącznie dla pojazdu posiadającego przepustkę uprawniającą do wjazdu do tych stref.

2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy pojazdu biorącego udział w akcji ratowniczej na terenie lotniska, w szczególności w sytuacjach ratowania życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Przepustkę, o której mowa w ust. 1, umieszcza się na przedniej szybie pojazdu.

§ 27. 1. Przepustkę dla pojazdu, zgodnie z pkt 1.2.6 załącznika do rozporządzenia 185/2010, wydaje się jako przepustkę:

- 1) czasową;
- 2) jednorazową.

2. Przepustkę dla pojazdu wydaje zarządzający lotniskiem.

3. Przepustkę dla pojazdu służbowego Urzędu wydaje Prezes Urzędu.

4. Prezes Urzędu przekazuje informacje do zarządzających lotniskami o wydanych lub wycofanych przepustkach dla pojazdów służbowych Urzędu.

5. Przepustka dla pojazdu zawiera co najmniej dane, o których mowa w pkt 1.2.6.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, oraz zabezpieczenie przed jej podrobieniem lub przerobieniem.

§ 28. 1. Czasową przepustkę dla pojazdu wydaje się na wniosek zainteresowanego podmiotu złożony w formie pisemnej.

2. Czasową przepustkę dla pojazdów służbowych Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zarządzający lotniskiem wydaje niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia złożenia wniosku.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest poddawany sprawdzeniu przez zarządzającego lotniskiem pod względem zgodności wskazanych w nim stref dostępu z miejscem wykonywania obowiązków służbowych.

§ 29. 1. Czasową przepustkę dla pojazdu zwraca się podmiotowi wydającemu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w pkt 1.2.6.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. W razie wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w pkt 1.2.6.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010, do czasowej przepustki dla pojazdu przepisy § 22 stosuje się odpowiednio.

§ 30. 1. Jednorazową przepustkę dla pojazdu wydaje się na wniosek osoby zainteresowanej na okres nie dłuższy niż 24 godziny.

2. Jednorazową przepustkę dla pojazdu wydaje się po sprawdzeniu dokumentu tożsamości osoby ubiegającej się o tę przepustkę i potwierdzeniu celu wizyty.

3. Jednorazowa przepustka dla pojazdu zawiera dane, o których mowa w pkt 1.2.6.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, oraz napisy: „GOŚĆ” i „VISITOR”.

4. Pojazdy posiadające jednorazową przepustkę dla pojazdu podlegają eskortie zgodnie z pkt 1.2.7 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

5. Jednorazową przepustkę dla pojazdu zwraca się zarządzającemu lotniskiem po zakończeniu obowiązków służbowych w chwili opuszczania strefy zastrzeżonej.

6. Jednorazową przepustkę dla pojazdów służbowych Biura Ochrony Rządu wydaje się niezwłocznie.

§ 31. 1. Zarządzający lotniskiem wydaje instrukcję przepustkową, w której określa w szczególności:

- 1) rodzaje kart identyfikacyjnych portu lotniczego i przepustek dla pojazdów oraz ich wzory;
- 2) warunki i tryb występowania o uzyskanie karty identyfikacyjnej portu lotniczego lub przepustki dla pojazdu;
- 3) tryb przyznawania karty identyfikacyjnej portu lotniczego lub przepustki dla pojazdu;
- 4) sposób użytkowania karty identyfikacyjnej portu lotniczego lub przepustki dla pojazdu;
- 5) sposób postępowania w przypadku utraty karty identyfikacyjnej portu lotniczego lub przepustki dla pojazdu;
- 6) sposób postępowania w przypadku naruszenia postanowień tej instrukcji.

2. Instrukcja przepustkowa lotniska stanowi załącznik do programu ochrony tego lotniska.

§ 32. 1. Przed wydaniem upoważnienia do dostępu bez eskorty do strefy zastrzeżonej lub podjęciem obowiązków, o których mowa w pkt 11.1.1 oraz 11.1.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, każda osoba jest obowiązana pozytywnie przejść sprawdzenie przeszłości obejmujące:

- 1) ustalenie tożsamości osoby na podstawie dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) informacje z rejestrów karnych ze wszystkich państw pobytu, w rozumieniu pkt 11.0.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010, z co najmniej 5 poprzedzających lat albo uzyskanie informacji o braku negatywnych przesłanek na podstawie art. 188a ust. 4 ustawy;
- 3) informacje o zatrudnieniu i kształceniu oraz o wszystkich okresach przerw w zatrudnieniu i kształceniu z co najmniej 5 poprzedzających lat.

2. Sprawdzenie przeszłości, o którym mowa w ust. 1, realizuje zarządzający lotniskiem w stosunku do osoby ubiegającej się o czasową kartę identyfikacyjną portu lotniczego oraz przewoźnik lotniczy w stosunku do osoby ubiegającej się o kartę identyfikacyjną członka załogi.

3. Wobec osoby wyznaczonej do pełnienia obowiązków, o których mowa w pkt 11.1.1 oraz 11.1.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, która nie podlega sprawdzeniu z tytułu ubiegania się o dokument, o którym mowa w ust. 2, sprawdzenie przeszłości realizuje podmiot, na rzecz którego osoba ta będzie wykonywać obowiązki.

4. Sprawdzenie przeszłości jest powtarzane nie rzadziej niż raz na 5 lat.

§ 33. Kontrolę bezpieczeństwa osób niebędących pasażerami i przenoszonych przez te osoby przedmiotów oraz sprawdzenie pojazdów udających się do strefy zastrzeżonej oraz do części krytycznej strefy zastrzeżonej wykonuje zarządzający lotniskiem przy pomocy służby ochrony lotniska, zgodnie z pkt 1.3 i 1.4 załącznika do rozporządzenia 185/2010, częścią A, B i D załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz z pkt 1.3 i 1.4 załącznika I do rozporządzenia 300/2008.

§ 34. 1. Kontroli bezpieczeństwa oraz sprawdzenia, o których mowa w § 33, nie stosuje się w przypadku prowadzenia akcji ratowniczej na terenie lotniska, w szczególności w sytuacji ratowania życia lub zdrowia ludzkiego.

2. Z kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 33, są zwolnieni posiadający kartę identyfikacyjną portu lotniczego:

- 1) żołnierze i funkcjonariusze Straży Granicznej, Policji, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 2) pracownicy wewnętrznej służby ochrony zarządzającego lotniskiem,
- 3) osoby upoważnione na podstawie odrębnych przepisów przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wykonywania kontroli działalności gospodarczej dotyczącej usług ochrony osób i mienia wykonywanej przez przedsiębiorców realizujących na terenie lotniska zadania na rzecz ochrony lotnictwa cywilnego

– podczas wykonywania zadań i obowiązków służbowych na lotnisku.

3. Z kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 33, są zwolnieni posiadacze certyfikatu inspektora lotnictwa cywilnego wydanego przez Prezesa Urzędu, podczas wykonywania zadań i obowiązków służbowych na lotnisku.

4. Ze sprawdzenia, o którym mowa w § 33, są zwolnione pojazdy posiadające przepustki do danego lotniska: Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz wewnętrznej służby ochrony zarządzającego lotniskiem, podczas wykonywania zadań i obowiązków służbowych na lotnisku.

5. Ze sprawdzenia, o którym mowa w § 33, są zwolnione pojazdy Urzędu posiadające przepustki, o których mowa w § 27 ust. 3.

6. Zarządzający lotniskami przekazują do Prezesa Urzędu do końca stycznia każdego roku dane dotyczące liczby i kategorii osób pojazdów podlegających zwolnieniu z kontroli bezpieczeństwa oraz sprawdzenia w danym porcie lotniczym.

7. Prezes Urzędu zgodnie z pkt 1.3.2.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010 przekazuje do Komisji Europejskiej dane dotyczące liczby i kategorii osób oraz pojazdów podlegających zwolnieniu z kontroli bezpieczeństwa oraz sprawdzenia.

8. Służba ochrony lotniska nie wpuszcza do strefy zastrzeżonej i części krytycznej strefy zastrzeżonej osoby odmawiającej poddania się kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 33.

§ 35. Przedmioty zabronione do wnoszenia na teren strefy zastrzeżonej, o których mowa w dodatku 4-C załącznika do rozporządzenia 185/2010, mogą być wnoszone na teren strefy zastrzeżonej przez personel przewoźnika lotniczego, zarządzającego lotniskiem oraz przedstawiciele innych podmiotów wykonujących obowiązki służbowe lub prowadzących działalność w strefie zastrzeżonej, o ile jest to niezbędne do zapewnienia funkcjonowania tych podmiotów. Wnoszenie tych przedmiotów odbywa się zgodnie z postanowieniami instrukcji przepustkowej lotniska.

§ 36. 1. Zarządzający lotniskiem jest odpowiedzialny za nadzór, patrole i inne kontrole fizyczne prowadzone zgodnie z pkt 1.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010 i z pkt 1.5 załącznika I do rozporządzenia 300/2008 oraz w sposób określony w programie ochrony lotniska.

2. Zarządzający lotniskiem:

1) ustala w programie ochrony lotniska, w porozumieniu ze Strażą Graniczną i Policją:

- a) częstotliwość i środki stosowania nadzoru oraz patrolowania strefy zastrzeżonej, ogrodzenia zewnętrznego i obszarów do nich przyległych przez właściwą służbę ochrony,
- b) częstotliwość i środki stosowania nadzoru oraz patrolowania strefy ogólnodostępnej, w celu wykluczenia możliwości pozostawienia przedmiotów, które mogą stanowić potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa osób i mienia;

2) zapewnia:

- a) utrzymanie w dobrym stanie technicznym ogrodzenia wokół lotniska oraz innych barier technicznych oddzielających strefę ogólnodostępną, strefę operacyjną, strefę zastrzeżoną oraz część krytyczną strefy zastrzeżonej,
- b) ochronę przejść ze strefy ogólnodostępnej do strefy zastrzeżonej przed dostępem osób nieuprawnionych oraz przedostaniem się przedmiotów mogących stanowić zagrożenie dla transportu lotniczego,
- c) patrolowanie strefy zastrzeżonej i kontrolowanie strefy ogólnodostępnej,
- d) możliwość doraźnego i szybkiego ograniczenia dostępu do strefy ogólnodostępnej.

Rozdział 9

Strefy wydzielone

§ 37. W celu obsługi lotów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia 1254/2009, ochrona stref wydzielonych jest realizowana przez zarządzającego lotniskiem w porozumieniu z Policją, a w przypadku portu lotniczego, w którym znajduje się lotnicze przejście graniczne – ze Strażą Graniczną.

Rozdział 10

Ochrona statku powietrznego

§ 38. 1. Przewoźnik lotniczy zapewnia ochronę eksploatowanego przez siebie statku powietrznego, zgodnie z pkt 3 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią D załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 3 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Ochrona statku powietrznego, o której mowa w ust. 1, polega na:

- 1) przeszukaniu statku powietrznego;
- 2) zabezpieczeniu statku powietrznego.

§ 39. 1. Przeszukanie statku powietrznego jest realizowane przez przewoźnika lotniczego, zgodnie z pkt 3.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Przewoźnik lotniczy może zawrzeć z zarządzającym lotniskiem, agentem obsługi naziemnej lub innym podmiotem umowę, na podstawie której podmioty te wykonują przeszukanie statku powietrznego w jego imieniu.

§ 40. 1. Zabezpieczenie statku powietrznego jest realizowane przez przewoźnika lotniczego, zgodnie z pkt 3.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Przewoźnik lotniczy może zawrzeć z zarządzającym lotniskiem, agentem obsługi naziemnej lub innym podmiotem umowę, na podstawie której podmioty te wykonują zabezpieczenie statku powietrznego w jego imieniu.

Rozdział 11

Pasażerowie i bagaż kabinowy

§ 41. Pasażerów oraz ich bagaż kabinowy poddaje się kontroli bezpieczeństwa, zgodnie z pkt 4 załącznika do rozporządzenia 185/2010, częścią A załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 4 załącznika I do rozporządzenia 300/2008.

§ 42. 1. Kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 41, nie stosuje się w przypadku prowadzenia akcji ratowniczej na terenie lotniska, w szczególności w sytuacji ratowania życia lub zdrowia ludzkiego.

2. Służba ochrony lotniska nie wpuszcza do strefy zastrzeżonej oraz części krytycznej strefy zastrzeżonej osoby odmawiającej poddania się kontroli, o której mowa w § 41.

§ 43. 1. W punkcie przeprowadzania kontroli bezpieczeństwa pasażerów i bagażu kabinowego, w którym jest wykorzystywane urządzenie rentgenowskie do kontroli bezpieczeństwa tego bagażu, znajduje się jednocześnie co najmniej 3 operatorów kontroli bezpieczeństwa, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Osoba obsługująca urządzenie rentgenowskie wykonuje czynności związane z oceną obrazów na monitorze urządzenia rentgenowskiego bez przerwy nie dłużej niż 20 minut. Przerwa pomiędzy kolejną oceną obrazów na monitorze urządzenia rentgenowskiego nie powinna być krótsza niż 20 minut.

3. W przypadku zmniejszonego natężenia ruchu w punkcie, o którym mowa w ust. 1, liczba operatorów może ulec stosownemu zmniejszeniu do poziomu gwarantującego zapewnienie bezpieczeństwa.

§ 44. 1. Sprzęt ułatwiający podróżowanie mający istotny wpływ na zdrowie lub życie pasażera lub zapewniający komfort podróży wykorzystywany przez osoby z ograniczoną możliwością poruszania się poddaje się w miarę możliwości kontroli jako bagaż kabinowy.

2. Przewoźnik lotniczy informuje osobę z ograniczoną możliwością poruszania się o czasie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1.

§ 45. 1. Kontrolę bezpieczeństwa pasażerów przeprowadza się w sposób uniemożliwiający fizyczne kontaktowanie się pasażerów skontrolowanych z pasażerami oczekującymi na kontrolę.

2. Separację pasażerów, o której mowa w ust. 1, zapewnia się przy użyciu środków osobowych lub barier technicznych.

§ 46. 1. Członkowie misji dyplomatycznych i konsularnych oraz osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, zwani dalej „dyplomatami”, są poddawani kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 41.

2. Kontroli, o której mowa w § 41, nie poddaje się:

- 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Senatu, Marszałka Sejmu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałków Senatu, wicemarszałków Sejmu, członków Rady Ministrów, a także wszystkich tych osób, którym towarzyszy ochrona służb państwowych;
- 2) członków delegacji oficjalnych, wymienionych na potwierdzonych listach zaproszonych gości, składających wizyty na zaproszenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Senatu, Marszałka Sejmu, Prezesa Rady Ministrów oraz członków Rady Ministrów;
- 3) funkcjonariuszy jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, w czasie wykonywania czynności związanych z zapewnieniem ochrony osób, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 47. W odniesieniu do pasażera potencjalnie uciążliwego stosuje się środki ochrony, zgodnie z pkt 4.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

§ 48. 1. O zamiarze przewozu pasażera potencjalnie uciążliwego powiadamia na piśmie przewoźnika lotniczego organ zlecający przewóz takiego pasażera.

2. W uzasadnionych przypadkach powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane w formie innej niż pisemna, za pomocą dostępnych środków łączności. Powiadomienie takie wymaga potwierdzenia na piśmie niezwłocznie po ustaniu okoliczności uniemożliwiających jego dokonanie w formie pisemnej.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje określone w pkt 4.3.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, a także rodzaj niezbędnej ochrony.

§ 49. 1. Przewoźnik lotniczy może uzależnić dopuszczenie do przewozu pasażera potencjalnie uciążliwego od zapewnienia przez Policję, Straż Graniczną lub inną służbę państwową eskorty tego pasażera.

2. O liczebności eskorty decyduje służba zapewniająca eskortę na podstawie analizy zagrożenia ze strony osób eskortowanych.

§ 50. Przed wejściem na pokład statku powietrznego pasażera potencjalnie uciążliwego i jego bagaż poddaje się kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 41.

§ 51. 1. Eskortowanego pasażera potencjalnie uciążliwego wprowadza się na pokład statku powietrznego przed innymi pasażerami.

2. Eskortowanego pasażera potencjalnie uciążliwego wyprowadza się po opuszczeniu pokładu statku powietrznego przez innych pasażerów.

§ 52. Na pokładzie statku powietrznego wobec pasażera potencjalnie uciążliwego stosuje się w szczególności następujące środki ochrony:

- 1) umieszcza się z dala od wyjść awaryjnych;
- 2) nie podaje się alkoholu;
- 3) eskortcie pasażera potencjalnie uciążliwego zapewnia się stały kontakt z załogą statku powietrznego;
- 4) o przewozie pasażera potencjalnie uciążliwego nie informuje się innych pasażerów.

§ 53. Kontroli bezpieczeństwa bagażu kabinowego nie stosuje się w odniesieniu do osób, o których mowa w § 46 ust. 2.

§ 54. 1. Z bagażu kabinowego pasażera usuwa się przedmioty zabronione do wnoszenia na teren strefy zastrzeżonej i przewozu w bagażu kabinowym, o których mowa w dodatku 4-C załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Pasażera odmawiającego usunięcia z bagażu kabinowego przedmiotu, o którym mowa w ust. 1, nie wpuszcza się do strefy zastrzeżonej i na pokład statku powietrznego.

3. Przedmioty zabronione do przewozu w bagażu kabinowym, o ile nie są zabronione do przewozu w bagażu rejestrowanym, mogą być:

- 1) umieszczone przez pasażera w bagażu rejestrowanym podczas trwania odprawy biletowo-bagażowej lub
- 2) oznakowane przez przewoźnika lotniczego jako bagaż rejestrowany i skierowane do luku bagażowego w trakcie kontroli bezpieczeństwa pasażerów i bagażu kabinowego, lub
- 3) przechowane na lotnisku za opłatą, w przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, do czasu zgłoszenia się po ich odbiór pasażera, lub
- 4) po usunięciu z bagażu kabinowego umieszczone w specjalnie do tego celu przeznaczonym pojemniku i zniszczone na koszt przewoźnika lotniczego lub zarządzającego lotniskiem.

4. Warunki przechowania, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, ustala zarządzający lotniskiem.

5. Pojemnik, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, powinien uniemożliwiać dostęp do jego wnętrza osobom nieuprawnionym przez:

- 1) umieszczenie go w strefie zastrzeżonej, w punkcie kontroli bezpieczeństwa pasażerów i bagażu kabinowego;
- 2) zastosowanie odpowiednich rozwiązań konstrukcyjnych.

§ 55. Przewoźnik lotniczy przekazuje do wiadomości publicznej informacje o przedmiotach zabronionych do wnoszenia na teren strefy zastrzeżonej i przewozu w bagażu kabinowym, o których mowa w dodatku 4-C załącznika do rozporządzenia 185/2010, w momencie dokonywania rezerwacji oraz w punktach odprawy biletowo-bagażowej, a zarządzający lotniskiem – w punktach kontroli bezpieczeństwa.

§ 56. Zgoda, o której mowa w pkt 4.4.2 lit. a załącznika do rozporządzenia 185/2010, na wniesienie do stref zastrzeżonych lotniska lub na pokład statku powietrznego przedmiotów wymienionych w dodatku 4-C tego załącznika jest wydawana przez Prezesa Urzędu na umotywowany wniosek.

§ 57. 1. Bagaż kabinowy i rejestrowany dyplomatów jest poddawany kontroli bezpieczeństwa, o której mowa w § 41 i § 58.

2. Nie poddaje się kontroli bezpieczeństwa przesyłek stanowiących pocztę dyplomatyczną pod warunkiem, że są spełnione wymogi Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232).

3. W przypadku podejrzenia, że zawartość przesyłki stanowiącej pocztę dyplomatyczną może posłużyć popełnieniu aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym, odmawia się jej przewozu.

Rozdział 12

Bagaż rejestrowany

§ 58. 1. Bagaż rejestrowany poddaje się kontroli bezpieczeństwa, zgodnie z pkt 5 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią A załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 5 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Realizując kontrolę bezpieczeństwa przy użyciu urządzenia rentgenowskiego, stosuje się § 43 ust. 2.

3. Nie dopuszcza się przewozu w bagażu rejestrowanym pasażera przedmiotów, o których mowa w dodatku 5-B załącznika do rozporządzenia 185/2010. Przepis § 55 stosuje się odpowiednio.

§ 59. Bagaż rejestrowany podlega ochronie przed nieuprawnionym dostępem, zgodnie z pkt 5.2 załącznika I do rozporządzenia 300/2008 oraz pkt 5.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

§ 60. Jeżeli przewoźnik lotniczy nie jest w stanie stwierdzić, czy bagaż rejestrowany bez właściciela został oddzielony od pasażera z przyczyn niezależnych od pasażera lub został poddany środkom kontroli w zakresie ochrony, zgodnie z pkt 5.3.2 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, bagaż jest poddawany kontroli bezpieczeństwa, zgodnie z wymogami pkt 5.3.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

Rozdział 13

Metody i środki ochrony przewozu ładunków i poczty

§ 61. 1. Ładunki i poczta podlegają środkom kontroli w zakresie ochrony, zgodnie z pkt 6 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią F załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 6 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Środki kontroli w zakresie ochrony, o których mowa w ust. 1, są zapewniane przez:

- 1) zarejestrowanego agenta, wyznaczonego zgodnie z art. 186c ustawy oraz z uwzględnieniem przepisów pkt 6.3.1.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 2) znanego nadawcę, wyznaczonego zgodnie z art. 186e ustawy oraz z uwzględnieniem przepisów pkt 6.4.1.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 3) uznanego nadawcę.

3. Czynności kontroli, o której mowa w pkt 6.2.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010, wykonuje operator kontroli bezpieczeństwa lub zespół z PWMW. Realizując kontrolę bezpieczeństwa przy użyciu urządzenia rentgenowskiego, stosuje się § 43 ust. 2.

4. Osoba, o której mowa w pkt 6.3.1.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010, jest odpowiedzialna w imieniu zarejestrowanego agenta za wyznaczenie użytkowników „Bazy danych zarejestrowanych agentów i znanych nadawców WE”, realizujących zadanie, o którym mowa w pkt 6.3.2.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

§ 62. 1. W przypadku wyznaczenia uznanego nadawcy, o którym mowa w pkt 6.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010, zarejestrowany agent przekazuje informację na ten temat Prezesowi Urzędu wraz z podaniem nazwy i adresu uznanego nadawcy oraz rodzaju prowadzonej przez niego działalności.

2. Zarejestrowany agent na żądanie Prezesa Urzędu udostępnia bazę danych, o której mowa w pkt 6.5.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

3. Jeżeli Prezes Urzędu lub zarejestrowany agent stwierdzi, zgodnie z pkt 6.5.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010, że uznany nadawca nie spełnia nałożonych na niego wymogów w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, zarejestrowany agent niezwłocznie cofa nadawcy status uznanego nadawcy. Zarejestrowany agent niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu o cofnięciu statusu uznanego nadawcy.

Rozdział 14

Poczta przewoźnika lotniczego i materiały przewoźnika lotniczego

§ 63. 1. Materiały i poczta służbowa przewoźnika lotniczego przed umieszczeniem na pokładzie statku powietrznego podlegają środkom kontroli w zakresie ochrony, zgodnie z pkt 7 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią G załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 7 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Materiały przewoźnika lotniczego stosowane do przetwarzania informacji o pasażerach i bagażu są chronione przez przewoźnika lotniczego, zgodnie z pkt 7.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

Rozdział 15

Zaopatrzenie pokładowe

§ 64. 1. Zaopatrzenie pokładowe podlega środkom kontroli w zakresie ochrony, zgodnie z pkt 8 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią H załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 8 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Za kontrolę bezpieczeństwa, o której mowa w pkt 8.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010, jest odpowiedzialny zarejestrowany dostawca zaopatrzenia pokładowego, wyznaczony zgodnie z art. 186d ust. 1 ustawy oraz z uwzględnieniem przepisów pkt 8.1.3.2 załącznika do rozporządzenia 185/2010, lub zarządzający lotniskiem.

§ 65. 1. Przedsiębiorstwo, któremu podmiot zapewnia dostawy zaopatrzenia pokładowego, jednakże nie bezpośrednio na pokład statku powietrznego, wyznacza ten podmiot, zgodnie z pkt 8.1.4 załącznika do rozporządzenia 185/2010, jako znanego dostawcę zaopatrzenia pokładowego, jeżeli podmiot ten:

- 1) złoży „Deklarację zobowiązań – znany dostawca zaopatrzenia pokładowego”, o której mowa w dodatku 8-B załącznika do rozporządzenia 185/2010;
- 2) spełnia wymagania, o których mowa w pkt 8.1.5 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. W przypadku wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo informuje Prezesa Urzędu o wyznaczeniu znanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego wraz z podaniem nazwy i adresu podmiotu oraz rodzaju realizowanych dostaw.

3. Jeżeli Prezes Urzędu lub przedsiębiorstwo, któremu znany dostawca zaopatrzenia pokładowego zapewnia dostawy, stwierdzi, zgodnie z pkt 8.1.4.4 załącznika do rozporządzenia 185/2010, że znany dostawca zaopatrzenia pokładowego nie spełnia nałożonych na niego wymogów w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, przedsiębiorstwo, któremu znany dostawca zaopatrzenia pokładowego zapewnia dostawy, niezwłocznie cofa temu dostawcy status znanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego. Przedsiębiorstwo, któremu znany dostawca zaopatrzenia pokładowego zapewnia dostawy, niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu o cofnięciu statusu znanego nadawcy.

Rozdział 16

Zaopatrzenie portu lotniczego

§ 66. 1. Zaopatrzenie portu lotniczego podlega środkom kontroli w zakresie ochrony, zgodnie z pkt 9 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią H załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz pkt 9 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Kontrolę bezpieczeństwa, o której mowa w pkt 9.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010, wykonuje służba ochrony lotniska.

§ 67. W momencie oględzin zaopatrzenia portu lotniczego, o których mowa w pkt 9.1.1.4 załącznika do rozporządzenia 185/2010, w przypadku stwierdzenia oznak naruszenia zaopatrzenia personel punktu sprzedaży informuje niezwłocznie o tym fakcie służbę ochrony lotniska.

§ 68. 1. Zarządzający lotniskiem wyznacza znanych dostawców zaopatrzenia portu lotniczego, zgodnie z pkt 9.1.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. W przypadku wyznaczenia znanego dostawcy zaopatrzenia portu lotniczego zarządzający lotniskiem informuje Prezesa Urzędu o wyznaczeniu wraz z podaniem nazwy i adresu podmiotu oraz rodzaju realizowanych dostaw.

3. Jeżeli Prezes Urzędu lub zarządzający lotniskiem stwierdzi, zgodnie z pkt 9.1.3.4 załącznika do rozporządzenia 185/2010, że znany dostawca zaopatrzenia portu lotniczego nie spełnia nałożonych na niego wymogów w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, zarządzający lotniskiem niezwłocznie cofa dostawcy status znanego dostawcy zaopatrzenia portu lotniczego. Zarządzający lotniskiem niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu o cofnięciu statusu znanego dostawcy zaopatrzenia portu lotniczego.

Rozdział 17

Środki ochrony podczas lotu

§ 69. Środki ochrony podczas lotu realizuje się zgodnie z pkt 10 załącznika I do rozporządzenia 300/2008.

Rozdział 18

Szkolenie w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego

§ 70. Szkolenie w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego realizuje się zgodnie z pkt 11 załącznika I do rozporządzenia 300/2008, częścią J załącznika do rozporządzenia 272/2009, pkt 11 załącznika do rozporządzenia 185/2010 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy.

Rozdział 19

Sprzęt służący do ochrony lotnictwa cywilnego

§ 71. Wymagania bezpieczeństwa wobec sprzętu stosowanego do ochrony lotnictwa cywilnego są określone w pkt 12 załącznika I do rozporządzenia 300/2008 oraz w pkt 12 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

Rozdział 20

Psy do wykrywania materiałów wybuchowych

§ 72. Wymogi, jakie muszą być spełnione przy wykorzystaniu PWMW podczas kontroli bezpieczeństwa, są określone w częściach A i D załącznika do rozporządzenia 272/2009 oraz w pkt 12.9 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

§ 73. 1. Zatwierdzenia zespołu z PWMW, w imieniu Prezesa Urzędu, dokonuje Komendant Główny Straży Granicznej, zgodnie z pkt 12.9.1.7 załącznika do rozporządzenia 185/2010.

2. Zakres szkolenia realizowanego w Straży Granicznej dla zespołu z PWMW niewykorzystywanego w Straży Granicznej zatwierdza Prezes Urzędu w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej.

3. Zakres szkolenia realizowanego w Straży Granicznej dla zespołu z PWMW wykorzystywanego w Straży Granicznej zatwierdza Komendant Główny Straży Granicznej w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu.

4. Szkolenie dla zespołu z PWMW, o którym mowa w ust. 2, jest przeprowadzane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, zgodnie z pkt 12.9.3.7 i 12.9.3.8 załącznika do rozporządzenia 185/2010 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy.

5. Szkolenie dla zespołu z PWMW, o którym mowa w ust. 3, jest przeprowadzane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, zgodnie z pkt 12.9.3 załącznika do rozporządzenia 185/2010 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy.

§ 74. 1. Zespół z PWMW może być wykorzystany w kontroli bezpieczeństwa, jeżeli spełnia warunek z pkt 12.9.1.4 załącznika do rozporządzenia 185/2010 lub jeżeli przeszedł odpowiednie szkolenie zatwierdzone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej oraz został zatwierdzony zgodnie z § 73 ust. 1.

2. Zarządzający lotniskiem, przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, działający na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, wykonujący zadania związane z ochroną lotnictwa cywilnego na rzecz zarządzającego lotniskiem, zarejestrowanego agenta lub zarejestrowanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego, którzy planują wykorzystanie PWMW do kontroli bezpieczeństwa, występują z wnioskiem o przeprowadzenie procesu zatwierdzenia zespołu z PWMW do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

3. Przedmiotem wniosku może być również szkolenie zespołu z PWMW.

4. Szkolenie i zatwierdzenie, o których mowa w ust. 2 i 3, jest wykonywane na koszt wnioskodawcy. Komendant Główny Straży Granicznej informuje wnioskodawcę o kosztach koniecznych do poniesienia w związku z przeszkoleniem oraz zatwierdzeniem zespołu z PWMW, a także o terminie i czasie trwania szkolenia.

5. Wnioskodawca zobowiązuje się do zachowania w poufności informacji uzyskanych podczas szkolenia.

§ 75. Zespół z PWMW podlega środkom kontroli jakości, zgodnie z pkt 12.9.5.1 załącznika do rozporządzenia 185/2010 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy.